

ΣΤΟ ΡΕΘΙΑΝΤΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ



25 ΜΑΗ 2017 ΑΠΕΡΓΙΑ

courier-delivery-εξωτερικοί ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

**ΜΕΣΑ
ΑΤΟΜΙΚΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ**

**ΕΤΑΙΡΙΚΟ
ΜΗΧΑΝΑΚΙ**



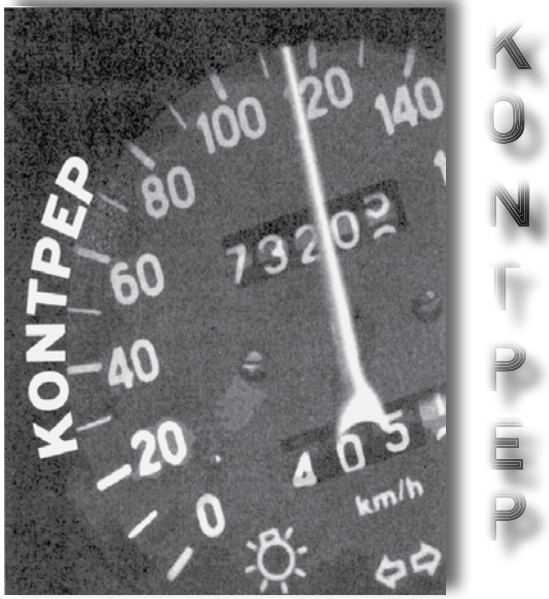
**ΕΝΣΗΜΑ
ΒΑΡΕΑ
ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ**

**ΕΝΙΑΙΑ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ 11.00πμ ΠΕΔΙΟ του ΑΡΕΩΣ

[ΑΓΑΛΜΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ]

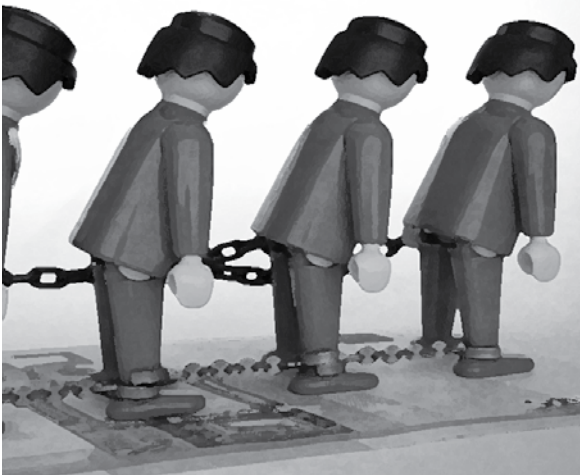
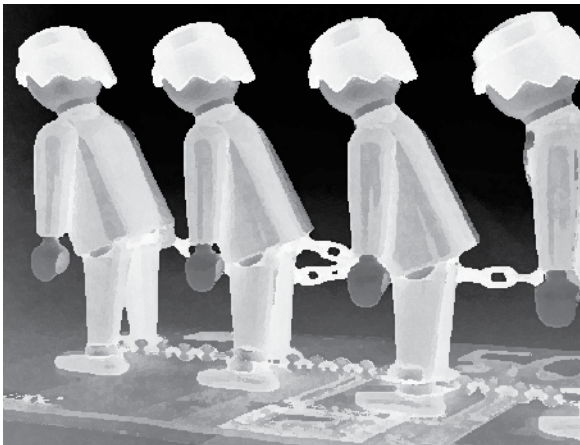




ΣΤΡΩΝΩ ΜΕ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
* ΔΕΙΧΝΩ ΤΗ ΠΟΡΕΙΑ * ΣΕ ΕΝΑ
ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ *

ΕΧΕΙ ΒΟΥΛΩΣΕΙ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΤΟΥ * ΚΕΡΙ
ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΤΑ ΔΥΟ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΤΟΥ * ΚΡΑΤΑΕΙ ΚΟΝΤΑ ΜΟΝΑΧΑ
ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ * ΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΘΕ
ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΟΥ
* ΣΕ ΕΝΑ ΦΑΝΑΡΙ ΤΟΥ ΕΙΧΑ ΔΩΣΕΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ * ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΠΩΣ
ΠΡΟΤΙΜΑ ΤΗΝ ΑΛΥΣΙΔΑ * ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΓΡΑΝΑΖΙ * ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΤΟ
ΜΑΡΑΖΙ * ΕΤΥΧΕ ΝΑ ΤΟΝ ΔΩ ΞΑΝΑ,
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΕΡΕΣ * ΓΥΡΩ ΜΑΣ
ΑΝΤΗΧΟΥΣΑΝ ΤΑ ΚΡΟΥΣΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΓΑΛΕΡΕΣ * ΤΟΝ ΡΩΤΗΣΑ ΑΝ ΘΥΜΑΤΑΙ
ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΑΕΙ * ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕ
ΠΩΣ ΧΑΝΕΙ ΧΡΟΝΟ ΟΤΑΝ ΜΙΛΑΕΙ
* ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΘΥΜΩΝΕΙ * ΣΤΟ
ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΑΕΙ * ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΩ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙ *
ΟΥΤΕ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΟΥ ΑΡΝΗΘΗΚΕ
ΝΑ ΖΗΣΕΙ *

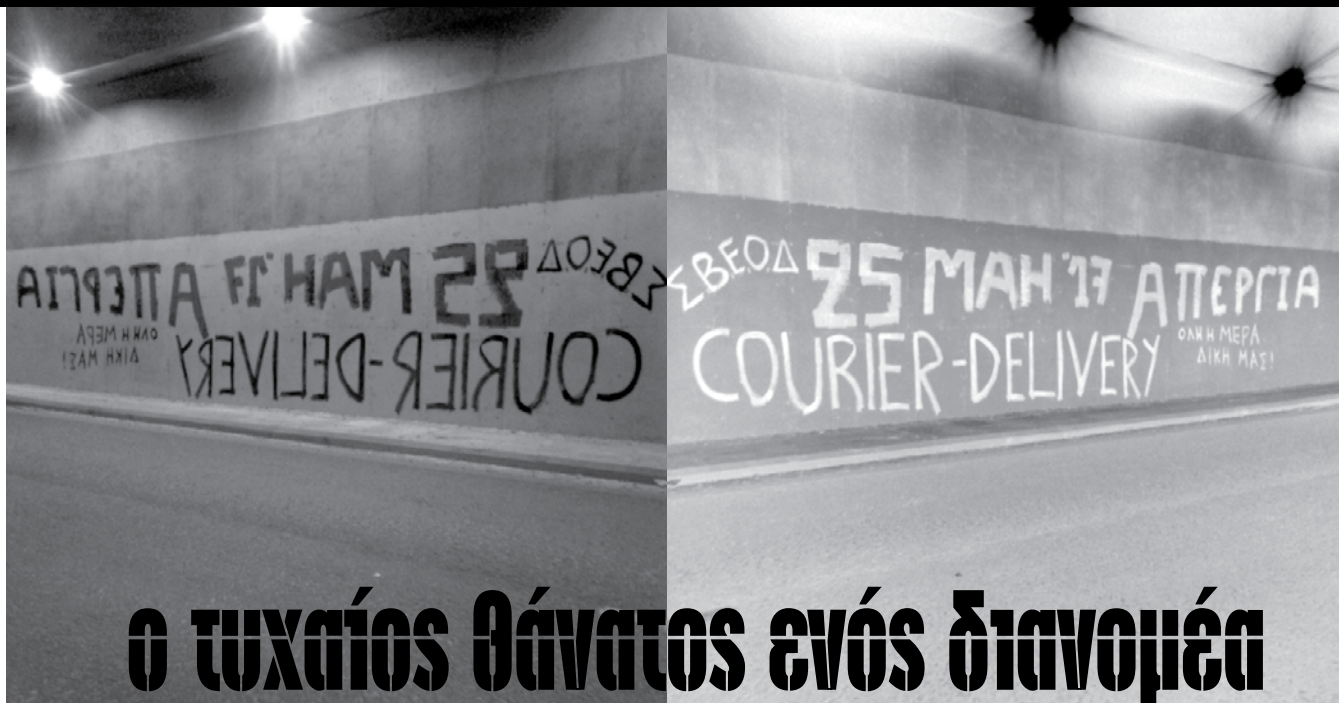
Η ΠΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΗ ΑΠΟ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΕΛΑΣΜΑΤΑ * ΖΟΥΝ
ΣΤΙΣ ΗΤΤΑΣ ΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ
ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ * ΒΕΡΙΕΥΘΟΥΝ ΣΤΑ
ΒΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΤΩΣΗΣ * ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ
ΝΑ ΣΟΥ ΔΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΒΕΛΟΥΝ ΝΑ
ΤΟΥΣ ΔΩΣΕΙΣ * ΜΑ ΙΣΩΣ Η ΑΛΗΘΕΙΑ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ * ΠΩΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΠΩΣ ΚΙ
ΕΣΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΛΗΓΩΣΕΙΣ * ... ΟΛΟΙ
ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 25ΗΣ
ΜΑΗ * ΣΚΥΦΤΟΣ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΝΑ ΖΗΣΕΙ * ΣΗΚΩΘΕΙΤΕ ΑΔΕΡΦΙΑ!



Ποιοί είμαστε & γιατί επιμένουμε...

Η εφημερίδα που κρατάς στα χέρια σου είναι μια έκδοση του **σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)**. Το ΣΒΕΟΔ δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007 και σε αυτό μπορούν να συμμετέχουν ελεύθερα όσοι και όσες εργάζονται πάνω σε μηχανάκια, εξωτερικοί, διανομείς/ντελίβερι και κούριερ. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουραστήκαμε να τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο και να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρεσίες κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες "συνταγές" για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και απαρχαιωμένου «μηχανισμού», δε θα βρεις υπεράνθρωπους. **Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους εργαζόμενους σαν κι εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α.** Δε θα σου βρει κανείς τη λύση, αντιθέτως μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες ότι τίποτα δεν αλλάζει δένεις τον χαλκά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες ότι τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου ότι στα 8 χρόνια παρουσίας έχουμε δώσει δεκάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες, νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. **Μαζεύομαστε κάθε Σάββατο στις 18:00 στην Ομήρου Σκυλίτση 10, στα Εξάρχεια.** Ενώ για όσους αρέσκονται να σερφάρουν υπάρχει και η ιστοσελίδα του σωματείου www.sveod.gr. Τα υπόλοιπα από κοντά.



Ο ΤΥΧΑΪΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΑ

Συνάδελφοι, μέσα σε μια περίοδο ενός μηνός, μάθαμε για τρία θανατηφόρα τροχαία εργατικά ατυχήματα. Για τρεις ανθρώπους σαν κι εμάς, που δεν είναι πλέον κοντά μας, που έφυγαν κατά τη διάρκεια αυτού που λέγεται δουλειά courier, delivery και εξωτερικοί, αλλά στην πραγματικότητα αποδουκνείται εξόντωση.

Την Τρίτη 14 Φλεβάρη του 2017 ο συνάδελφος Παναγιώτης Βρέτταρος, πατέρας δύο παιδιών, εργαζόμενος από το 2001 στη SPEEDEX, έχασε τη ζωή του στο δρόμο. Άφησε την τελευταία του πνοή στη Λ. Βουλιαγμένης εκτελώντας δρομολόγιο για λογαριασμό της Eurobank τα τελευταία χρόνια. Η εταιρεία εξ αρχής δεν ανακοίνωσε τίποτα για τις συνθήκες του δυστυχήματος, μην αναγνωρίζοντας φυσικά καμία ευθύνη για τον εαυτό της. Το σωματείο μας άμεσα έκανε παρέμβαση στο κεντρικό κατάστημα της Sreedex στο Βοτανικό, όπου μίλησε με συναδέλφους για το τραγικό συμβάν, ενώ σε γραπτή ερώτηση που έκανε στην εργοδοσία για τις συνθήκες του ατυχήματος δεν έλαβε καμία απάντηση που να εξηγήει τις ακριβείς συνθήκες του επέφεραν το θάνατο του συναδέλφου.

Την Πέμπτη 2 Μαρτίου, το το σωματείο είχε πραγματοποιήσει μοτοπορεία με αφετηρία το Μπαρουτάδικο στο Αιγάλεω και κατάληξη το πνευματικό κέντρο Κορυδαλλού, όπου θα ακολουθούσε ανοιχτή συζήτηση για τα εργατικά ατυχήματα. Είχαμε αποφασίσει πως θα περνούσαμε και από το ψητοπωλείο «Αλεξανδρινό», στην οδό Μεγάλου Αλεξάνδρου για να αφήσουμε λίγα λουλούδια στη μνήμη ενός αδικωμένου συναδέλφου μας. Ο δεκαεπτάχρονος συνάδελφος άφησε την τελευταία του πνοή πέρυσι το καλοκαίρι στο δρόμο και ο εργοδότης του όχι μόνο δεν ανέλαβε τις ευθύνες που του αναλογούν, αλλά από ότι μάθαμε, το πρώτο που έκανε ήταν να τρέξει, για να αφαιρέσει το κουτί από το μηχανάκι, ώστε να εξαφανίσει όποια στοιχεία αποδύκνειαν πως ο συνάδελφος εργαζόταν στην επιχείρησή του. Τραγική σύμπτωση εκείνης της ημέρας, η στιγμή όπου συνάδελφος διανομέας μας ενημέρωσε για το τραγικό ατύχημα ενός άλλου συναδέλφου στα Mikel στην περιοχή της λεωφόρου Αθηνών, ο οποίος είχε μεταφερθεί στο Αττικό νοσοκομείο. Στο άκουσμα της είδησης η μοτοπορεία άλλαξε το αρχικό δρομολόγιό της και κινήθηκε στο

μαγαζί που εργαζόταν ο συνάδελφος και περίπου 50 άτομα έκαναν παρέμβαση φωνάζοντας συνθήματα για το εργατικό ατύχημα, ενώ παράλληλα ζητήθηκαν εξηγήσεις και από τον εργοδότη. Δυστυχώς μια εβδομάδα αργότερα ο συνάδελφος υπέκυψε στα τραύματα του σε ηλικία 22 ετών.

Δυστυχώς η τραγική αυτή λίστα συνεχίζεται με τροχαία εργατικό δυστύχημα ακόμα ενός συναδέλφου, όπου εργαζόταν σε επιχείρηση με ανταλλακτικά στην Αγίας Άννης, στο Βοτανικό. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε παραπάνω πληροφορίες για το τι ακριβώς συνέβη και δεν καταφέραμε να μάθουμε ούτε το όνομά του. Είναι απορίας άξιο, πόσοι συνάδελφοι πεθαίνουν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους, χωρίς να μαθαίνουμε οτιδήποτε.

Συνάδελφοι, το ξέρουμε καλά πως δεν παίζουμε στο έργο "Σο τυχαίος θάνατος ενός διανομέα". Ξέρουμε πως είμαστε αναλώσιμοι, πως όταν ανεβαίνουμε στα μηχανάκια μας, το αν και κατά πόσο θα γυρίσουμε σώοι και ασφαλείς είναι ή θα πρέπει να είναι προτεραιότητά μας. Το να έχει κάποιος από μας τροχαίο εργατικό ατύχημα με το μηχανάκι, δεν είναι θέμα κακιάς στιγμής, στραβής, δεν "ήταν γραφτό" ούτε "έκλεισε ο θεός τα μάτια" και άλλα χιλιοειπωμένα. Με λίγα λόγια, δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο, όπως παρουσιάζεται, αλλά ένα ταξικό φαινόμενο. Είναι αυτό το φαινόμενο- συνθήκη όπου αναγκάζομαστε να γινόμαστε πιο παραγωγικοί, υπό την πίεση των εργοδοτών. Να μην μας παρέχουν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας (Μ.Α.Π), γιατί τους κοστίζει χρήματα. Να τρέχουμε και να αμελούμε κάθε κανονισμό ασφάλειας και να παραβιάζουμε τον Κ.Ο.Κ μέσα σε ένα μεροκάματο για να πάει πιο γρήγορα η παραγγελία ή το δέμα. Κι αυτό όχι γιατί μας κάνει κέφι να πηγαίνουμε σαν τρελοί, αλλά γιατί μας αναγκάζουν με την απειλή της απόλυσης και με τον εκβιασμό της ανεργίας. Αν θέλουμε λοιπόν να μην είμαστε εργαζόμενοι μιας χρήσεως πρέπει να μην συνθησίσουμε το θάνατο, να μην λέμε αδιάφοροι "έτσι είναι αυτά". Ούτε φυσικά να κοιτάμε την πάρτη μας και να γινόμαστε ανταγωνιστικοί μεταξύ μας. **Μπορεί το μηχανάκι να το καβαλάμε μόνοι μας, αλλά στους χώρους εργασίας πρέπει να σκεφτόμαστε μαζί, να αγωνιζόμαστε μαζί και να παλεύουμε μαζί γι' αυτό που σήμερα ίσως να φαντάζει μακρινό.**

ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Την Τρίτη 14 Φλεβάρη του 2017 ο **συνάδελφος Παναγιώτης Βρέτταρος, πατέρας δύο παιδιών, εργαζόμενος από το 2001 στη SPEEDEX, έχασε τη ζωή του στο δρόμο.** Άφησε την τελευταία του πνοή στη Λ. Βουλιαγμένης εκτελώντας δρομολόγιο για λογαριασμό της Eurobank τα τελευταία χρόνια.

Ο θάνατος του Παναγιώτη είναι μια ακόμη απώλεια της τάξης μας, ένα ακόμη θύμα του λυσσασαλέου ταξικού πολέμου που έχουν κηρύξει εναντίον μας οι εργοδότες και οι πάσης φύσεως διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας.

Πολλοί, παρασυρμένοι από τη δύναμη της συνήθειας ίσως πουν πως φταίει «η κακιά στιγμή», πως «ήταν γραφτό».

Ξέρουμε πως στη SPEEDEX όπως και στη πλειοψηφία του κλάδου τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) είναι ανύπαρκτα. Πως για τους εργοδότες δεν αποτελούν μέτρο πρόληψης ατυχημάτων και υποχρεώσή τους αλλά επιβάρυνση του κόστους εργασίας. Κι όταν λέμε Μ.Α.Π δεν εννοούμε τις πάσης φύσεως επιδοματικές πολιτικές του τσιρότου αλλά κράνος, προστασία λαιμού, γάντια, μπουφάν, παντελόνι και μπότες μηχανής από την πρώτη μερα εργασίας με τις ανάλογες προδιαγραφές, που θα πρέπει να τηρούνται.

Επίσης, ξέρουμε πως στον κλάδο μας, τα περισσότερα δίκυκλα δεν είναι εταιρικά και πως η συντήρησή τους δεν γίνεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή. Ξέρουμε πως με το κόστος ζωής που συνεχώς αυξάνει, κόβουμε από παντού, ακόμη κι από τα σέρβις που επί της ουσίας πληρώνουμε οι ίδιοι.

Ξέρουμε πως στη SPEEDEX όπως και στη πλειοψηφία του κλάδου, η αναδιάρθρωση που θα φέρει την πολυπόθητη «ανάπτυξη» (των τραπεζικών τους λογαριασμών) πάει χέρι χέρι με την εντατικοποίηση και ελαστικοποίηση μας. Είναι γνωστό πως στα καταστήματα της SPEEDEX η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, οι 10 και 12 ώρες απασχόληση χωρίς να καταβάλλονται οι υπερωρίες, οι καθυστερήσεις στην μισθοδοσία, τα απλήρωτα Σάββατα, οι μισθοί φιλοδώρημα των 500 - 600 ευρώ τείνουν να γίνουν καθεστώς. Ταυτόχρονα το σκληρό συμπληρώνει η απαράδεκτη πραγματικότητα της ενοικιαζόμενης εργασίας, ειδικά στο κέντρο διαλογής (hub) της μητρικής εταιρίας.

Όμως, ξέρουμε πως και στη SPEEDEX, η απειλή της απόλυσης και ο φόβος της ανεργίας, μας έχουν κλείσει στο καβούκι μας εγκλωβισμένους στη λογική του «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Όλο και περισσότεροι κοιτάμε «την πάρτη μας» και γυρνάμε την πλάτη στους αγώνες, στις διεκδικήσεις στην ορθολογική αντιμετώπιση της πραγματικότητας, στον ίδιο μας τον εαυτό. Κι όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις αναπόφευκτες συνέπειες, επικαλούμαστε κάποιες αόριστες «ανώτερες» δυνάμεις κι όχι τις δικές μας. Τέλος, παγιδευμένοι μέσα στην ψευδαίσθηση του άτρωτου, θεωρούμε πως το μοιραίο έχει πάντα ραντεβού με τον «άλλο».

Δεχόμαστε άλλοτε αδιαμαρτύρητα κι άλλοτε κλιάρα να μας αυξάνουν τις υποχρεώσεις και να μας μειώνουν τα δικαιώματα. Εργαζόμαστε χωρίς νόρμα στη παραγωγή. Χιλιάδες ταχυμεταφορείς τρέχουμε σαν αφιονισμένοι πέρα και πάνω από τις δυνάμεις μας. Οι

εργοδότες ζητάνε όλο και περισσότερες παραδόσεις, όλο και περισσότερες παραλαβές, μεγαλύτερα φορτία, μεγαλύτερα βάρη, μεγαλύτερες ταχύτητες. Αδιαφορούν για το αν βρέχει, για τις οποιεσδήποτε συνθήκες επικρατούν στο δρόμο, για την έλλειψη οδικής συμπεριφοράς, για τις κακοτεχνίες και την επικινδυνότητα του οδοστρώματος. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η μέγιστη απόδοση στο λιγότερο χρόνο. Κι όταν κάποιος από μας «φύγει» μας αντικαθιστούν σαν ανταλλακτικά και πασπαλίζουν με κροκοδείλια δάκρυα την απώλεια.

Τέλος, ξέρουμε πως ο καθένας από μας έχει γλιτώσει την τελευταία στιγμή από μια πιθανή πτώση, από μια πιθανή σύγκρουση. Από μια πιθανή μοιραία εξέλιξη. Ξέρουμε τι σημαίνει πίεση, άγχος, αγωνία για το αύριο. Είναι η πραγματικότητά μας. Μια πραγματικότητα που πρέπει πάση θυσία να αλλάξουμε. Με αυτοοργάνωση, ξεκάθαρη στόχευση, μακριά από λογικές ανάθεσης. Εμείς, με τα δικά μας χέρια θα αλλάξουμε τις τύχες μας και κανείς δεν πρόκειται να μας χαριστεί. Για να μην συνεχίσουμε να χάνουμε τα αδέρφια μας στο δρόμο.

Καλό ταξίδι, Παναγιώτη.

Υ.Γ. Ως σωματείο θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε στενά την εξέλιξη της υπόθεσης, προκειμένου να θωρακιστεί η οικογένεια του εκλιπόντος και ευελπιστούμε πως η εταιρεία, το επιχειρησιακό σωματείο και οι ασφαλιστικοί φορείς, δημόσιοι και ιδιωτικοί, θα πράξουν τα δέοντα.

Άλλος ένας τυχαίος θάνατος ενός συνάδελφου, του Γεράσιμου Σταμίρη εργαζόμενου στην SPEEDEX.

Το «μακρινό» 2012, την Κυριακή 27 Μαΐου, ο συνάδελφος Γεράσιμος Σταμίρης πέθανε από ανακοπή καρδιάς. Δεν κατάφερε να αντέξει την πίεση που του άσκησε η SPEEDEX, και συγκεκριμένα ο τότε υπεύθυνος ασφάλειας Δ. Τσώτας και ο τότε οικονομικός διευθυντής Π. Γιαννίκης. Τα παραπάνω στελέχη, με ύφος ανακριτή, πίεζαν τον συνάδελφο να αποχωρήσει οικιοθελώς από την SPEEDEX, σε διαφορετική περίπτωση, ανέφεραν πως η εταιρεία θα του ασκήσει ποινική δίωξη για την απώλεια των φακέλων. Αφορμή για αυτές τις «φιλικές κουβέντες» στάθηκε το γεγονός της απώλειας 3 φακέλων της alpha bank, πριν από μερικές μέρες. Λεπτομέρεια αποτελεί πως η εταιρεία γνώριζε πως είχε προβλήματα στην υγεία του μιας και του είχε χορηγήσει ένα μήνα αναρρωτική άδεια... Για την ιστορία, ο «ένοχος» βρέθηκε στο πρόσωπο του Δ. Τσώτα, ο οποίος και κατατομήθηκε, ενώ η πολιτική της SPEEDEX - όπως περιγράφεται παραπάνω- παρέμεινε στο απυρόβλητο.

Ο ... του αιώνα

Έν οίδα, ότι ουδέν οίδα –ένα πράγμα γνωρίζω ότι δεν γνωρίζω τίποτα- Σωκράτης

Έν οίδα, την αλυσίδα –ένα πράγμα γνωρίζω την αλυσίδα (που σέρνω)- Ντελιβεράς.

«Δεν σταμάτησα ούτε σε έναν δρόμο. Γύρισα όλη την πόλη» εξηγεί ο ντελιβεράς που πατεντάρισε χιονοαλυσίδες για το μηχανάκι του. «Με πήρε τηλέφωνο το αφεντικό και μου είπε πως δεν βγαίνουμε στον δρόμο λόγω καιρικών συνθηκών και πως σταματάνε οι διανομές. Όμως εγώ είπα πως κάτι πρέπει να γίνει».

Μπράβο ρε μεγάλε, την επόμενη φορά πατεντάρισε ένα μεγάλο χιονοπέδιλο, στήσε πάνω το μηχανάκι και βάλε χάσκι να σε τραβάνε σαν τους Εσκιμώους. Να δεις που θα πέσει και μπουρμπούρι. Κι αν τύχει να πλημμυρίσει η Λάρισα, φόρτωσε το μηχανάκι σε βάρκα ή σχεδία, σύνδεσε την αλυσίδα του μοτέρ με μια προπέλα και φύγε πατημένος για την παραγγελία.

Αφίσα που εκδόθηκε από το σωματείο και καλούσε σε δύο μοτοπορείες και σε δύο συζητήσεις, σε περιοχές όπου είχαν συμβεί τροχαία εργατικά δυστυχήματα.

Στην προσυγκέντρωση της πρώτης -στο Μπαρουτάδικο, στο Αιγάλεω- ήρθε ένας συναδέλφος και μας ενημέρωσε για τον συνάδελφο Μεμο, που εργαζόταν στο Mikel, στην Λ. Καβάλας 84. Ο συνάδελφος, λίγες ώρες πριν, είχε πάθει ατύχημα βρισκόμενος στην εντατική και μετά από μερικές μέρες, έχασε την ζωή του.

Η μοτοπορεία άλλαξε την προγραμματισμένη της κατεύθυνση και πήγαμε στο εν λόγω Mikel, όπου πραγματοποιήσαμε παρέμβαση.

ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ - COURIER - ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ!

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ & ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ



www.sveod.gr
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 2 ΜΑΡΤΗ
ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΠΑΡΟΥΤΑΔΙΚΟ 17:30
(Λ.ΟΔΟ & Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ)
ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ, 19:00
(ΓΡΗΓΟΡ ΛΑΜΠΡΑΚΗ 231 & ΤΑΣΙΑΡΧΩΝ & ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ 4)

ΠΕΜΠΤΗ 9 ΜΑΡΤΗ
ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Π. ΑΡΕΩΣ 17:30
(ΑΓΑΛΜΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ)
ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ, 19:00
(ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ)



Πέμπτη 25 ΜΑΗ ΘΑ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΜΕ

ΦΑΚΕΛΟΥΣ- ΚΑΦΕΔΕΣ- ΦΑΓΗΤΑ - ΝΑ ΤΑ ΠΑΝΕ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι την εργασιακή πραγματικότητά μας από πρώτο χέρι: είμαστε εργαζόμενοι παντός καιρού, συχνά αυτοί που κάνουμε ένα σωρό αγγαρείες, μας αποκαλούν «τα παπιά με τα παιδιά» ή μας φέρονται λες και είμαστε «τα παιδιά για τα θελήματα». Οι εργοδότες μας, ως επί το πλείστον, έχουν δημιουργήσει τη δική τους εκδοχή του «Δεν πληρώνω». Δεν πληρώνουν τις προσαυξήσεις που δικαιούμαστε (μετά τις 22:00 το βράδυ υπάρχει 25% προσαύξηση, την Κυριακή υπάρχει 75% προσαύξηση και 100% στις αργίες). Δεν πληρώνουν δώρα και επιδόματα, δεν πληρώνουν υπερωρίες όπως πρέπει, και ειδικότερα στην ταχυεστίαση δεν πληρώνουν ούτε ένα ευρώ για το μηχανάκι και τα έξοδα κίνησης, συνθήκη που απλώνεται και στις εταιρείες κούριερ.

Συνάδελφοι, όλοι εμείς που εργαζόμαστε πάνω σε δίκυκλο, η συντριπτική πλειοψηφία των εργοδοτών όχι μόνο δε μας σέβεται, αλλά δεν εφαρμόζουν ούτε την ήδη τσεκουρεμένη εργατική νομοθεσία. Η ασυδοσία και οι αυθαιρέσεις των εργοδοτών, το περιβάλλον εργασίας μας - ο δρόμος - η εντατικοποίηση της εργασίας προκαλεί συνεχώς εργατικά ατυχήματα, αρκετά από αυτά θανατηφόρα. Τον τελευταίο μήνα είχαμε τρεις νεκρούς συναδέλφους (Sreedex, Mikel, και σε ένα κατάστημα αναταλακτικών στην Αγίας Άννης στον Βοτανικό). Αυτά είναι μόνο όσα γνωρίζουμε εμείς: μπορεί να υπάρχουν και άλλα που δεν δημοσιοποιήθηκαν. Σκεφτόμαστε πως στη θέση τους μπορεί να βρισκόμασταν εμείς οι ίδιοι, ή κάποιος δικός μας άνθρωπος και πως έτσι όπως πάμε, κάποτε ίσως να έρθει η σειρά μας να πληρώσουμε με το αίμα μας την εργοδοτική ασυδοσία που υπάρχει στον κλάδο μας.

Συνάδελφοι, στις 25 Μάη του 2017 θα απεργήσουμε, γιατί κανείς δεν πρόκειται να μας χαρίσει αυτά που δικαιούμαστε, με αυτή την απεργία θέλουμε να επαναφέρουμε στο προσκήνιο πάγια αιτήματα του κλάδου. Ταυτόχρονα, θέλουμε να αναδείξουμε ακόμη περισσότερο και το περιεχόμενο της τελευταίας μας καμπάνιας που αφορά την επιτακτική ανάγκη να περάσουμε από την αοριστία που χαρακτηρίζει το ζήτημα της υγιεινής και της ασφάλειας στον κλάδο, στη νομοθέτηση ενός πλαισίου που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές μας ανάγκες. **Οι κύριες διεκδικήσεις της πρότασής μας αφορούν τα εξής ζητήματα: 1) Εταιρικό Μηχανάκι 2) Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) για όλους τους εργαζόμενους με δίκυκλο 3) Ένσημα Βαρέα Ανθυγιεινά 4) Ενιαία Ειδικότητα και 5) Συλλογική Σύμβαση.**

Συνάδελφοι, οργανωμένοι και συγκροτημένοι εργάτες σε ένα κλάδο μπορούν να επιβάλλουν το δίκιο τους. Μπορούν να κερδίσουν δικαιώματα που ούτως ή άλλως είναι σε αρμονία με την κοινή λογική. Όμως ταυτόχρονα αυτό σημαίνει πολύ κόπο, πολλά χέρια και πολλά μηχανάκια που θα βγουν μαζικά στο δρόμο για να διεκδικήσουμε όλοι μαζί τα αυτονόητα. Δύναμη μας είναι η συγκρότηση, η αγωνιστικότητα, η μαζικότητα και το δίκιο του αγώνα μας. Είμαστε πάρα πολλοί και αν σταματήσουμε για μερικές ώρες τη δουλειά, αν απεργήσουμε έστω για μια μέρα, θα παραλύσουν τα πάντα. Στον αόρατο εργοστασιακό ιμάντα των λεωφόρων, στην αόρατη αλυσίδα παραγωγής αυτής της πόλης είμαστε τα γρανάζια που φέρουν σε πέρας μια

σειρά ξεχωριστών αποστολών (από φαγητά και καφέδες, μέχρι φακέλους, εισπράξεις, παραδόσεις και πάσης φύσεως μεταφορές). Έστω και για μια μέρα, αντί να πάμε για δουλειά επιβάλλεται να κατέβουμε στο δρόμο ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για να βροντοφωνάξουμε πως δεν είμαστε ούτε παιδιά, ούτε αναλώσιμοι. Είναι θέμα σεβασμού του ίδιου μας του εαυτού, των συναδέλφων μας, της τάξης μας, του κλάδου. Γιατί μόνο όσοι σέβονται τον εαυτό τους μπορούν να κερδίσουν τον σεβασμό των άλλων. Μόνο όσοι σέβονται τον εαυτό τους, μπορούν να επιβάλουν το δίκιο τους. Στις 25 Μάη εκεί πρέπει να στοχεύσουμε.

Συνάδελφοι, οι εργοδότες στηρίζονται στην απειλή της απόλυσης και στον εκβιασμό της ανεργίας, αυθαιρετούν και φέρονται αλαζονικά. Όμως αν είμαστε πολλοί, με όπλα μας την αλληλεγγύη και την συναδελφικότητα δεν θα αφήσουμε να συμβεί καμία απόλυση εξαιτίας της απεργίας και οι αυθαιρέσεις θα μειωθούν γιατί δεν θα είμαστε του «χεριού» τους, θα έχουμε ο ένας τον άλλον και θα μας υπολογίζουν. Η «πίτστα» των εργοδοτών θα κατανοήσει πως μόλις συμβεί μια αυθαιρέση σε έναν από εμάς, θα είμαστε πολλοί αυτοί που θα υπερασπιστούμε τον συνάδελφο. ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ. Συνάδελφοι, αυτή η εποχή προστάζει την μοιρολατρεία, την υποταγή και την απάθεια. Τόσα χρόνια η ίδια ιστορία που απλά έχει οδηγήσει σε περισσότερους νεκρούς συναδέλφους, σε περισσότερη υποτίμηση της εργασίας μας, σε χειρότερες συνθήκες δουλειάς, που έφτασαν τελικά να εξαρτώνται μόνο από την «καλοσύνη» του εργοδότη. Συνάδελφοι, πρέπει να πάψουμε να σκύβουμε το κεφάλι μπρος στα αφεντικά και με αφετηρία την ΑΠΕΡΓΙΑ, ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΕΙΞΟΥΜΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΜΑΣ. Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε, παρά μόνο τις αλυσίδες μας, όπως λέει κι ένα παλιό σύνθημα.

Συνάδελφοι, για τους εργοδότες και το κράτος είμαστε αόρατοι. Δεν υπάρχει κανένα νομικό πλαίσιο για τα έξοδα στο μηχανάκι, για τα ΜΑΠ, οι έλεγχοι του ΙΚΑ και της επιθεώρησης εργασίας είναι πλημμελείς, ενώ ακόμα και όταν μας συμβεί εργατικό τροχαίο ατύχημα, είμαστε εκτεθειμένοι και μόνοι μας πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση.

Συνάδελφοι, σίγουρα ανάμεσά μας υπάρχουν και κάποιοι που νιώθουν «προνομιούχοι» για τη δουλειά που έχουν και τα λεφτά που κερδίζουν και θα αδιαφορήσουν για αυτά που διεκδικούμε. Να πούμε προς όλους αυτούς, πως τα «προνόμιά» τους είναι εφήμερα, πως κερδισμένος από την ατομική διαπραγμάτευση βγαίνει ο εργοδότης και πως οι συνθήκες εργασίας μπορεί να αλλάξουν απότομα προς το χειρότερο. Μόνο ο συλλογικός αγώνας μπορεί να διασφαλίσει ένα μέλλον καλύτερο για εμάς, τα παιδιά μας και τις γενιές που έρχονται.

Συνάδελφοι παρακάτω θα καταγράψουμε αναλυτικά τις διεκδικήσεις μας. Κάθε συνάδελφος μπορεί να έρθει στις εβδομαδιαίες συνλεύσεις μας να τις εμπλουτίσει ή ακόμα να μοιραστεί την ωμή εργασιακή του πραγματικότητα, ώστε όλοι μαζί να προσπαθήσουμε για το καλύτερο.



ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΜΗΧΑΝΑΚΙ

Σε όποιον άνθρωπο πεις πως ο διανομέας πληρώνει ο ίδιος τις βενζίνες, τα σέρβις και όλα τα έξοδα του δικύκλου του και πως ο εργοδότης είναι πλήρως απαλλαγμένος από αυτά τα έξοδα, θα σε κοιτάει με μεγάλη απορία και θα χρειαστεί κάποιο χρόνο να σε πιστέψει. Βιώνουμε τον εξής παραλογισμό: Δουλεύουμε με τα δικά μας μηχανάκια, λες και είμαστε συντάριοι στην επιχείρηση - που δεν είμαστε και πληρώνουμε από την τσέπη μας τις βενζίνες, τα σέρβις και τη συντήρηση τους, γεγονός που αποτελεί σχεδόν κανόνα στον κλάδο της ταχυεστίασης. Η συντριπτική πλειοψηφία των εργοδοτών έχουν αποφασίσει, να απαλλάξουν πλήρως τον εαυτό τους από αυτά τα έξοδα κι έτσι δεν καταβάλουν καμία αποζημίωση για τη χρήση του δικύκλου, ενώ δεν υπάρχει κανένα νομικό πλαίσιο που να μας διασφαλίζει. Αυτό σημαίνει πως από την χαμηλή μας αμοιβή πρέπει να καλύπτουμε τα παραπάνω έξοδα. Όμως, επειδή τα μεροκάματα είναι χαμηλά δεν μας περισσεύουν τα χρήματα για να τηρούμε τις σωστές προδιαγραφές στη συντήρηση του δικύκλου και όπως αντιλαμβάνεται ο καθένας τα φθαρμένα λάστιχα, τα φρένα που έχουν καιρό να αλλαχτούν, το φθαρμένο γρανάτζι, η τελειωμένη

αλυσίδα, οι διαλυμένες αναρτήσεις κ.λ.π είναι παράγοντες που δημιουργούν τις προϋποθέσεις για εργατικό ατύχημα ή για επαγγελματική ασθένεια (μυοσκελετικά προβλήματα, τραυματισμούς στην μέση, στα γόνατα, διαφόρων ειδών τενοντίτιδες κλπ)

Συυνάδελφοι, συχνά-πυκνά ακούμε από τους εργοδότες πως τα έξοδα αυτά οφείλουμε να τα καλύπτουμε από τα μπουρμπουάρ, μια λογική πέρα για πέρα λανθασμένη. Απλά απαντάμε: έχετε δει ποτέ κάποιον σερβιτόρο να αγοράζει από τα μπουρμπουάρ του την στολή του ή την ποδιά του ή κάτι που χρησιμοποιεί στην εργασία του;

Στην πρόταση που σκοπεύουμε να καταθέσουμε θα διεκδικήσουμε:

Ο εργοδότης να είναι υποχρεωμένος να παρέχει εταιρικό δίκυκλο στον/στην εργαζόμενο/η.

Η συντήρηση του δικύκλου να γίνεται με βάση τις προδιαγραφές του κατασκευαστή.

Η συντήρηση να γίνεται από εξουσιοδοτημένο συνεργείο και σε κάθε περίπτωση να τηρείται βιβλίο

εργασιών, ώστε να καταγράφεται με ακρίβεια το ιστορικό συντήρησης του δικύκλου.

Η άδεια κυκλοφορίας του δικύκλου να εκδίδεται από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών για επαγγελματική χρήση στο όνομα του εργοδότη/εταιρείας. Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται πως το όχημα θα έχει ελεγχθεί από το αρμόδιο δημόσιο φορέα /υπουργείο και θα φέρει ή θα είναι εξοπλισμένο με τις απαραίτητες μετατροπές (π.χ ειδική σχάρα με ενσωματωμένο κουτί μεταφοράς κ.λ.π).

Ο εργοδότης να επιβαρύνεται με τα ασφάλιστρα και την πληρωμή του Κέντρου Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων (Κ.Τ.Ε.Ο.)

Αν πετύχουμε αυτήν την διεκδίκηση, θα πετύχουμε έμμεσα και την αύξηση και του μισθού μας: εφόσον το μηχανάκι θα είναι της εταιρείας, θα απαλλασσόμαστε από τα εξής έξοδα: βενζίνες, συντήρηση, φθορές, ασφάλιστρα, Κ.Τ.Ε.Ο και τα τέλη κυκλοφορίας.

Μ.Α.Π. (Μέσα Ατομικής Προστασίας).

Για τους περισσότερους εργοδότες τα ΜΑΠ αποτελούν άγνωστη λέξη, το πρόβλημα είναι πως το ίδιο ισχύει και για πολλούς συναδέλφους. Για τους εργοδότες θα έλεγε κανείς πως είναι «λογικό», γιατί η «άγνοια» τους μεταφράζεται σε λιγότερα έξοδα, άρα και σε περισσότερα κέρδη. Για εμάς όμως, τους εργαζόμενους, η άγνοια είναι πρόβλημα. Οφείλουμε να καταλάβουμε πως ο δρόμος δεν είναι κόμπυ, βόλτα, παιχνίδι, πίστα ή αγώνας. Είναι ο χώρος στον οποίο εργαζόμαστε και οφείλουμε να σεβόμαστε τόσο τη δική μας ζωή όσο και τη ζωή των άλλων. Η υπερβολική ταχύτητα, η παραβίαση του φωτεινού σηματοδότη, η προσπέραση από δεξιά είτε σταματημένων (λεωφορεία, τρόλεϋ) είτε κινούμενων οχημάτων, η οδήγηση με το ένα χέρι και στο άλλο το τσαντάκι με τους καφέδες/σουβλάκια/φάκελο, η οδήγηση χωρίς κράνος, οι οριακές σφηνές, η οδήγηση στο πεζοδρόμιο, στον πεζόδρομο, κόντρα στο ρεύμα (ανάποδα) είναι μεν αποτέλεσμα της πίεσης που δεχόμαστε για μεγαλύτερη απόδοση, αλλά ταυτόχρονα επιδεικνύουν αντικοινωνική και ταυτόχρονα κάκιστη οδική συμπεριφορά. Σε κάθε περίπτωση αν συμβεί το οτιδήποτε, οι εργοδότες πάντα ισχυρίζονται πως ποτέ δεν μας πιέζουν, πως ποτέ δεν μας προστάζουν να βιαζόμαστε...

Κάποιες εταιρείες κούριερ παρέχουν ένα μπουφάν και κάποιες ακολουθούν την πολιτική των επιδομάτων. Η γνώση που πηγάζει μέσα από την εμπειρία μας στο επάγγελμα (κούριερ/διανομέας/εξωτερικός υπάλληλος), μας έχει διδάξει πως τα **Μέσα Ατομικής Προστασίας, δηλαδή κράνος, κάλυψη λαιμού, γάντια, μπουφάν, παντελόνι και μπότες μηχανής, στις περισσότερες περιπτώσεις ελαχιστοποιούν ή ακόμη και μηδενίζουν τις επιπτώσεις ενός ατυχήματος.** Η πρόταση που σκοπεύουμε να καταθέσουμε στους αρμόδιους φορείς, θα αναγκάσει τους εργοδότες να μας προμηθεύουν με τα απαιτούμενα Μέσα Ατομικής Προστασίας. Οι εργοδότες θα πρέπει να μας εκπαιδεύουν στην ορθή τους χρήση.

Ο συγκεκριμένος εξοπλισμός αποτελείται από:

- 🛡️ **Κράνος.** Το κράνος προστατεύει από τη σκόνη, το κρύο, τα έντομα και σώζει ζωές σε τυχόν πτώση.
- 🛡️ **Φουλάρι λαιμού.** Το φουλάρι λαιμού προστατεύει τον

οδηγό από το κρύο αλλά και τα τσιμπήματα των εντόμων ιδιαίτερα την άνοιξη και το καλοκαίρι. Από συμβάν γνωρίζουμε πως ένα τυχαίο τσίμπημα εντόμου μπορεί να προκαλέσει αλλεργικό σοκ και να οδηγήσει στο θάνατο ακόμη και άτομα που δεν έχουν προίτορία αλλεργιών.

- 🛡️ **Μπουφάν μηχανής.** Τα μπουφάν μηχανής με τα απαραίτητα προστατευτικά προφυλάσσουν τον οδηγό από το κρύο, τα έντομα και τον τραυματισμό από ενδεχόμενη πτώση. Στην αγορά κυκλοφορούν μπουφάν χειμερινά, καλοκαιρινά ή τεσσάρων εποχών. Σε κάθε περίπτωση τα ενσωματωμένα προστατευτικά είναι απολύτως απαραίτητα και αναγκαία. Κάθε άλλος τύπος μπουφάν (διαφημιστικά, casual, σπορτίφ) δεν είναι μπουφάν μηχανής και δεν προφυλλάσει τον δικυκλιστή σε ενδεχόμενη πτώση.
- 🛡️ **Γάντια μηχανής με κόκκαλα.** Τα γάντια μηχανής με κόκκαλα, δηλαδή τα δερμάτινα ή άλλου τύπου γάντια με σκληρή επένδυση /χόνδρους στις κλειδώσεις προστατεύουν τα χέρια από εκδορές ή και σπασίματα σε ενδεχόμενη πτώση.
- 🛡️ **Παντελόνι μηχανής.** Το παντελόνι μηχανής όπως και το μπουφάν διαθέτει τα απαραίτητα προστατευτικά προκειμένου να μειώσει ή ακόμη και να μηδενίσει τις επιπτώσεις μιας ενδεχόμενης πτώσης.
- 🛡️ **Μπότες μηχανής.** Οι μποτές μηχανής, καλοκαιρινές ή χειμερινές προφυλάσσουν τα πόδια του δικυκλιστή από χτυπήματα κατά την οδήγηση ή από ενδεχόμενη πτώση. Όσοι οδηγούν δίκυκλο, ακόμη και ποδήλατο, γνωρίζουν πόσο εκτεθειμένα είναι τα κάτω άκρα σε θλάσεις και κάθε είδους χτύπημα ακόμη και χωρίς πτώση. Οι μποτές μηχανής μας προφυλάσσουν από ενδεχόμενο κάταγμα ειδικά στην ευαίσθητη περιοχή του αστράγαλου, της φτέρνας και των δακτύλων που στις περισσότερες περιπτώσεις επουλώνονται πολύ πιο αργά και δύσκολα από θλάσεις ή κατάγματα σε άλλα σημεία του σώματος.
- 🛡️ **Εξωσκελετός.** Προστασία από ενδεχόμενη πτώση

μπορεί να προσφέρει και ο εξωσκελετός, δηλαδή προστατευτικός εξοπλισμός για τον κορμό, που φοριέται πάνω από το ρουχισμό του δικυκλιστή. Πρόκειται για μια μέση λύση που λειτουργεί επικουρικά και δεν έχει την αποτελεσματικότητα του εξοπλισμού που αναφέραμε παραπάνω μιας και αφορά κυρίως τον κορμό και όχι τα υπόλοιπα μέρη του σώματος.

- 🛡️ **Αδιάβροχο – Αντιανεμικό.** Το σωστό αδιάβροχο λειτουργεί και ως αντιανεμικό. Προστατεύει τον δικυκλιστή από την βροχή, το κρύο και τον αέρα και παράλληλα διατηρεί σε καλή κατάσταση τον υπόλοιπο εξοπλισμό προστασίας που δεν εκτίθεται στο νερό και την υγρασία. Ένα καλό αντιανεμικό που αναπνέει, διατηρεί σε καλή κατάσταση και το μπουφάν μηχανής κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού που οι υψηλές θερμοκρασίες το ξεθωριάζουν και λιώνουν τις ραφές.
- 🛡️ **Ανακλαστήρες.** Τα μέσα ατομικής προστασίας που αναφέραμε πρέπει να φέρουν ανακλαστήρες, για να γνωστοποιούν την ύπαρξη του οχήματος στους οδηγούς άλλων οχημάτων.

Αν πετύχουμε και αυτή την διεκδίκηση μας, τότε θα δούμε πάλι ο μισθός μας να αυξάνεται διότι ο εργοδότης θα παρέχει τον εξοπλισμό προστασίας και θα φροντίζει για την ανανέωσή του, και εμείς, συνάδελφοι, θα απαλλασσόμαστε από τα εξής έξοδα: Κράνος, φουλάρι λαιμού, μπουφάν και παντελόνι μηχανής, γάντια, μποτές ή εξωσκελετό, αδιάβροχο, αντιανεμικό, ανακλαστήρες.

Από την άλλη, εμείς οι εργαζόμενοι, οφείλουμε να απαιτούμε τη χορήγηση εταιρικού δικύκλου και μέσω ατομικής προστασίας από τους εργοδότες, να τα διατηρούμε σε καλή κατάσταση, να τηρούμε τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας και να επιδεικνύουμε άριστη οδηγική και συναδελφική συμπεριφορά.

ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ

Ασφαλιζόμαστε για λιγότερες ώρες από αυτές που εργαζόμαστε πραγματικά. Αυτό έχει τις εξής συνέπειες

- Οι εργοδότες να εισφοροδιαφεύγουν συστηματικά.
- Το δημόσιο σύστημα συνταξιοδότησης να φτάνει όλο και πιο κοντά στο χείλος της κατάρρευσης.
- Εμείς να μην συγκεντρώνουμε τα απαραίτητα ένησημα είτε για ιατροφαρμακευτική κάλυψη, είτε για ταμείο ανεργίας, είτε για να φτάσουμε στην σύνταξη - που σύμφωνα με τον τελευταίο νόμο θα είναι ανταποδοτική. Δηλαδή θα παίρνουμε σύνταξη ανάλογα με τι κρατήσεις που μας έχουν γίνει στο εργασιακό μας παρελθόν, με αποτέλεσμα η σύνταξη μας να μην ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα μιας και έχουμε εργαστεί ανασφάλιστοι.

Επιπλέον, συνάδελφοι, γνωρίζουμε από πρώτο χέρι πως όταν το ΙΚΑ κάνει ελέγχους, οι εργοδότες μας ειδοποιούν να μην γυρνάμε στα καταστήματα (στην ταχυδιανομή) και αν μας βρεί το ΙΚΑ οφείλουμε να πούμε ψέμματα αν θέλουμε να συνεχίσουμε την εργασία μας.

Και όλα αυτά συμβαίνουν όταν το περιβάλλον εργασίας μας είναι ο δρόμος. Η Ελλάδα κατέχει την πρωτιά στα τροχαία και χιλιάδες άνθρωποι σακατεύονται ή χάνουν τη ζωή τους στην άσφαλτο κάθε χρόνο. **Είμαστε στον δρόμο αρκετές ώρες και αυτό μεταφράζεται πως το εργασιακό μας περιβάλλον είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο, άρα και το επάγγελμά μας είναι εκ φύσεως ιδιαίτερα επικίνδυνο.** Είμαστε συνεχώς εκτεθειμένοι στις κακοτεχνίες των οδοστρωμάτων, στους απρόσεκτους οδηγούς, στην κίνηση και στο «άγχος» που αυτή προκαλεί, στις φωνές και τις προσαγές του εργοδότη για «πιο γρήγορα», στην εντατικοποίηση της εργασίας μας. Πέρα από τα παραπάνω είμαστε εκτεθειμένοι στα καιρικά φαινόμενα. **Οι οδηγοί δικύκλου είναι παντός καιρού.**

Μπορεί λόγω κακοκαιρίας να αναβάλλονται δρομολόγια πλοίων, ποδοσφαιρικά παιχνίδια, να κλείνουν σχολεία κλπ, εμείς όμως πρέπει να είμαστε εκεί, με χιόνια, με καταιγίδες, με καύσωνα, για να πάμε ζεστό το σουβλάκι στον πελάτη, να φτάσουμε εγκαίρως να παραδώσουμε τον φάκελο ή να κάνουμε μια είσπραξη κ.λ.π.

Συνάδελφοι διεκδικούμε το επίδομα επικινδυνότητας που δικαιούμαστε προ «μνημονίων» οι εργαζόμενοι με δίκυκλο στις ταχυμεταφορές, να επανέλθει και καταβάλεται από τους εργοδότες επιπλέον και στους εργαζόμενους ταχυδιανομείς στην εστίαση, καθώς και στους εξωτερικούς υπαλλήλους.

Συνάδελφοι, όλοι μαζί με πείσμα πρέπει να παλέψουμε για το πάγιο αίτημα της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου/ ΣΒΕΟΔ, του σωματείου ΜΑΣ, το σωματείο των δικυκλιστών ταχυμεταφορέων, ταχυδιανομείων και εξωτερικών υπαλλήλων **για ένταξη του συγκεκριμένου επαγγέλματος στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.** Επιπλέον πρέπει να απαιτήσουμε να μην εργαζόμαστε κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες (χιόνι, παγετός, καταιγίδες και καύσωνα) χωρίς να χάνουμε το μεροκάματό μας.

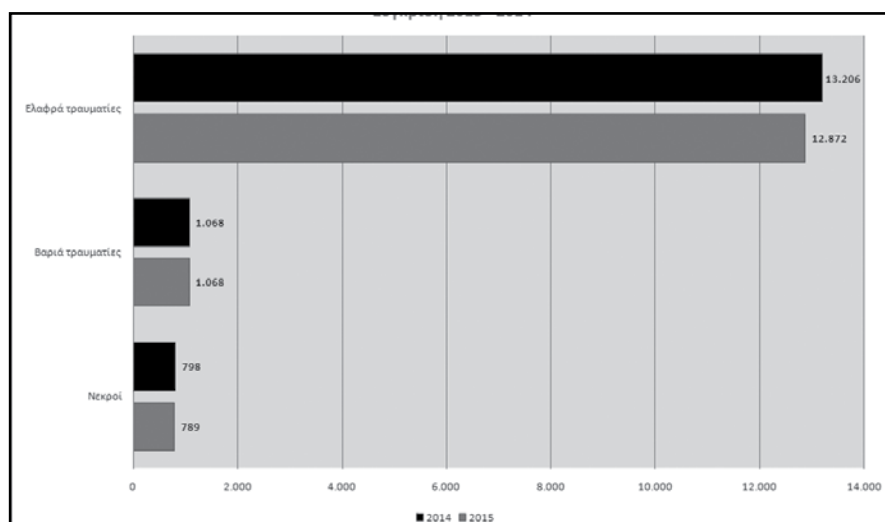
Συνάδελφοι είναι αδύνατο να εργαζόμαστε μέχρι τα 65. Η υγεία μας επιβαρύνεται ανεπανόρθωτα και κινδυνεύει και η ζωή μας. Η ένταξη στα βαρέα και ανθυγιεινά θα μειώσει το συνολικό εργασιακό μας βίο, μειώνοντας το ηλικιακό όριο συνταξιοδότησης μας.

Συνοπτικά, οι λόγοι που

συνηγούν στα παραπάνω είναι οι εξής:

- Η αυξημένη επικινδυνότητα του επαγγέλματος.
- Φυσικοί παράγοντες του εργασιακού περιβάλλοντος που προκαλούν βλάβες στην υγεία και την ασφάλεια των δικυκλιστών ταχυμεταφορέων, ταχυδιανομείων, εξωτερικών υπαλλήλων όπως θόρυβος, ατμοσφαιρική ρύπανση, κραδασμοί, κακό οδόστρωμα, υψηλές και χαμηλές θερμοκρασίες, βροχοπτώση, χιονόπτωση, παγετός.
- Ψυχοκοινωνικοί κίνδυνοι στην εργασία.

Συνάδελφοι η ένταξη στα βαρέα ανθυγιεινά έχει απώτερο στόχο την προάσπιση της ασφάλειας και της υγείας μας, με τη λήψη κατάλληλων προληπτικών μέτρων για την αποφυγή εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών.



Σχεδιάγραμμα για τα θανατηφόρα τροχαία για το 2015 & 2016. Στην ΕΕ η Ελλάδα κατατάσσεται στην 4η θέση, στα θανατηφόρα τροχαία. Μέσα σε αυτό το εργασιακό περιβάλλον οφείλουμε να την βγάλουμε «καθαρή»...

ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ - ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνάδελφοι, για το σωματείο μας το ΣΒΕΟΔ, όσοι εργαζόμαστε με δίκυκλο πρέπει να έχουμε την ίδια ειδικότητα. Δηλαδή ο κουριερ, ο ντελιβεράς και ο εξωτερικός υπάλληλος θα πρέπει να έχουν τον ίδιο κωδικό στο ΙΚΑ κατά την πρόσληψη και να αναγνωρίζεται ως μία **ενιαία ειδικότητα με τον τίτλο «Οδηγός Δικύκλου - Μεταφορέας».** Η διεκδίκηση της ενιαίας ειδικότητας θα ανοίξει το δρόμο να υπογράψουμε **συλλογική σύμβαση εργασίας** για όλο τον κλάδο με πολύ καλύτερους όρους, από τους υπάρχοντες.

Συνοπτικά οι λόγοι που διεκδικούμε ενιαία ειδικότητα είναι οι εξής:

- Το γεγονός πως ο κλάδος είναι πολυδιασπασμένος, οφείλει μόνο τους εργοδότες. Είναι γνωστό το ρητό «διαίρε και βασίλευε», που στον κλάδο μας εφαρμόζεται κατα κόρον.
- Η ενιαία ειδικότητα, σε συνδυασμό με την οργάνωση και τον αγώνα μας θα στρώσουν το έδαφος ώστε να μπει φρένο στην εργοδοτική αυθαιρεσία και ασυδοσία. Θα ορίσει με σαφήνεια ποια οφείλουν να είναι τα καθήκοντά μας και θα περιοριστούν- μέχρι να εκλείψουν τελείως- οι αγγαρείες. Ταυτόχρονα όταν οι εργοδότες μας αναθέτουν παραπάνω καθήκοντα, η βλαπτική μεταβολή που υφιστάμεθα θα γίνεται συγκεκριμένη και θα παύει, όταν την καταγγέλλουμε.
- Η φύση της εργασίας των ντελιβεράδων, των κούριερ και των εξωτερικών υπαλλήλων είναι όμοια. Μεταφέρουμε και παραδίδουμε αντικείμενα, με δίκυκλο, κάνοντας, συχνά, και χρηματικές συναλλαγές. Για παράδειγμα ο σερβιτόρος που εργάζεται σε ταβέρνα, σε καφέ ή σε ξενοδοχείο, σε όλες τις περιπτώσεις αναγνωρίζεται ως σερβιτόρος, παρόλο που οι επιχειρήσεις έχουν διαφορετικό αντικείμενο.
- Το εργασιακό περιβάλλον μας είναι κοινό και είμαστε εκτεθειμένοι στους ίδιους κινδύνους του, όσο και στις καιρικές συνθήκες.

Συνάδελφοι, ζητάμε να αναγνωριστεί η ειδικότητα «ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΚΥΚΛΟΥ-ΜΕΤΑΦΟΡΕΑΣ» ως ενιαία ομοιοεπαγγελματική ειδικότητα σε όλες τις ατομικές, επιχειρησιακές, συλλογικές συμβάσεις και κυρίως στην γενική εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας (Ε.Γ.Ε.Σ.Ε), για όλες τις επιχειρήσεις συμπεριλαμβανομένων και αυτών της ταχυδιανομής στην εστίαση και όχι μόνον στις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών, ταχυμεταφορών και ταχυδρομείων.



ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ - ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ

Βιώνουμε την αφόρητη πίεση όχι μόνο των εργοδοτών αλλά συχνά και των πελατών, για έγκαιρη και γρήγορη παράδοση. Κι αυτό επειδή οι επιχειρήσεις στο σύνολό τους, από την κάθε κούριερ μέχρι το οποιοδήποτε ταχυφαγείο, επενδύουν και διαφημιστικά για λόγους ανταγωνισμού στην ταχύτητα παράδοσης. Υπάρχουν εργοδότες που επιβραβεύουν τους γρήγορους οδηγούς με μπόνους και εξτρά φράγκα και τους αργούς με απόλυση... Ενώ στις εταιρείες κούριερ γίνεται καθεστώς η υποχρεωτική χρήση του PDA, που είναι σα να έχουμε τον «μεγάλο αδελφό» πάνω μας, κάτι που, πέρα από όλα τα άλλα –ασφυκτικός έλεγχος, καταπάτηση προσωπικών δεδομένων κλπ- εκτοξεύει το άγχος μας στα ύψη.

Η απαραίτητη προϋπόθεση για να παραδίδονται οι παραγγελίες και να εκτελούνται οι αποστολές ή για να γίνονται οι εισπράξεις σε χρόνους ολυμπιακού αγωνίσματος, είναι να οδηγούμε χωρίς να υπολογίζουμε τον Κ.Ο.Κ. Να περνάμε τα φανάρια με κόκκινο, να εκτελούμε παρακινδυνευμένους ελιγμούς, να πηγαίνουμε ανάποδα κλπ. **Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός για να καταλάβει πως η οδήγηση κάτω από αυτές τις πιεστικές συνθήκες, ο φόρτος εργασίας, η εντατικοποίηση, οι προσταγές των εργοδοτών για «γρήγορα, αμέσως, βιαζόμαστε» κ.λ.π προκαλεί άγχος, νεύρα που εύκολα οδηγούν σε τροχαίο εργατικό ατύχημα...** Αν λάβουμε υπόψη την οδήγηση στους επικίνδυνους δρόμους, την παντελή ασυδοσία-αδιαφορία των εργοδοτών, το γεγονός πως εργαζόμαστε με τα δικά μας πολλές φορές κακοσυντηρημένα μηχανάκια λόγω της έλλειψης οικονομικής αποζημίωσης για τη χρήση τους, την έλλειψη ΜΑΠ, τα καθημερινά μικρά και μεγάλα ελλείματα που αποτελούν το γενικότερο καθεστώς της εργασίας μας, μας **ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΠΛΗΡΩΣ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΓΙΑ ΤΡΟΧΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ.** Ξεκινάμε από το σπίτι μας για ένα επάγγελμα χωρίς τις στοιχειώδεις διασφαλίσεις και χαιρόμαστε απλά και μόνο επειδή γυρίσαμε πίσω σώοι και αβλαβείς.

Συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως στο γιγαντιαίο εργοστάσιο των μεταφορών της πόλης, είμαστε οι ιμάντες και τα γρανάζια του. Όμως, ενώ ένας βιομηχανικός εργάτης ή ένας οικοδόμος έχει συγκεκριμένα ΜΑΠ και οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν μια σειρά κανόνων υγιεινής και ασφάλειας στο εργοστάσιο ή στο εργοτάξιο. Αντίθετα, εμείς στο αόρατο εργοστάσιο των μεταφορών αναγκάζομαστε να χρησιμοποιούμε τα προσωπικά μας ΜΑΠ, αν και εφόσον διαθέτουμε, ενώ επιβαρυνόμαστε με το κόστος τους.

Όταν δημιουργήσουμε το πλαίσιο υγιεινής και ασφάλειας για τον κλάδο μας και ο μισθός μας διασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση δημιουργούνται οι προϋποθέσεις και για ασφαλής

οδήγηση και για λιγότερα εργατικά τροχαία ατυχήματα και δυστυχήματα.

Συνάδελφοι, κανείς, από τους εργοδότες και αυτούς που είναι στα υπουργεία δεν νοιάζεται για την υγεία μας και την ασφάλειά μας, για το αν θα σακατευτούμε ή αν θα αφήσουμε την τελευταία μας πνοή στον δρόμο κατά τη διάρκεια της εργασίας μας. Αυτό οφείλουμε να το πράξουμε εμείς οι ίδιοι. Όμως υπάρχουν μια σειρά από λόγους που αντί να κοιτάζουμε την ασφαλή οδήγηση στην εργασία μας κάνουμε του κεφαλιού μας:

☛ **Δεισιδαιμονίες, μεταφυσικές ή μοιρολατρικές προσεγγίσεις.**

Πόσοι από μάς δεν έχουμε ακούσει για «τη κακιά στιγμή», πως «αν είναι να συμβεί, θα συμβεί», πως «ήτανε γραφτό» και μια σειρά ακόμη μοιρολατρικές ατάκες που επικαλούμενες ακόμη και το μεταφυσικό έρχονται να δικαιολογήσουν το γεγονός πως εργαζόμαστε χωρίς εξοπλισμό προστασίας και με δίκυκλα που δεν συντηρούνται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή.

☛ **Τήρηση του Κώδικα Οδικής Ασφάλειας.**

Ο δρόμος δεν είναι χόμπι, βόλτα, παιχνίδι, πίστα ή αγώνας. Είναι ο χώρος στον οποίο εργαζόμαστε και οφείλουμε να σεβόμαστε τόσο τη δική μας ζωή όσο και τη ζωή των άλλων. Η υπερβολική ταχύτητα, η παραβίαση του φωτεινού σηματοδότη, η προσπέραση από δεξιά είτε σταματημένων (λεωφορεία, τρόλεϋ) είτε κινούμενων οχημάτων, η οδήγηση με το ένα χέρι, η οδήγηση χωρίς κράνος, οι οριακές σφηνές, η οδήγηση στο πεζοδρόμιο, στον πεζόδρομο, κόντρα στο ρεύμα (ανάποδα) είναι μεν αποτέλεσμα της πίεσης που δεχόμαστε για μεγαλύτερη απόδοση αλλά ταυτόχρονα επιδεικνύουν αντικοινωνική και ταυτόχρονα κακίστη οδική συμπεριφορά.

☛ **Μεροκάματο ή αγώνας ταχύτητας;**

Για να προλάβουμε τι; Περισσότερες παραδόσεις, περισσότερες παραλάβες, περισσότερες παραγγελίες για να πάρουμε τα εύσημα του εργοδότη; Για να δημιουργούμε ένα κλίμα ανταγωνισμού μεταξύ μας; Για να κανιβαλίσουμε το συνάδελφό μας και να δημιουργήσουμε συνθήκες στρατών «με παλιούς» που είναι αλλιώς και «νέους στραβάδια»; Κι όταν θα φάμε τα μούτρα μας ποιος θα μας φροντίσει; Με ποιο τρόπο θα μας αποζημιώσει «το χτύπημα στην πλάτη» του εργοδότη που «θα κόψει λάσπη και θα κάνει τον κινέζο»;

☛ **Φιλοδωρήματα-tips**

Για να κερδίσουμε περισσότερα φιλοδωρήματα που έρχονται να υποκαταστήσουν τον μισθό-φιλοδώρημα; Πολλοί εργοδότες λένε «μην ανησυχείς για τα λίγα

λεφτά θα καλύπτει από τα φιλοδωρήματα». Όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να συνυπολογίζονται τα φιλοδωρήματα στο μισθό. Αυτό είναι ένα τέχνασμα των εργοδοτών για να μειώνεται το ωρομίσθιο χωρίς αντιδράσεις, ενώ ταυτόχρονα υποδαυλίζουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των εργαζομένων.

☛ **Το κουτί της ντροπής.**

Πολλοί συνάδελφοι εργάζονται με τη λογική του προσωρινού ενώ άλλοι ντρέπονται για τη δουλειά που κάνουν, τη θεωρούν ξεπεσμό. Κάποιοι αποφεύγουν να φορέσουν κουτί στο δίκυκλο για να μην στιγματιστούν στον κοινωνικό τους περίγυρο. Όλες αυτές οι λογικές οδηγούν στον ατομισμό, στις προσωπικές και απόλυτα προσωρινές λύσεις, μακριά από τη συλλογική οπτική. Σε βάζουν σε λογικές «κοιτάω την πάρτη μου», «δουλίτσα να υπάρχει», λογικές που εξυπηρετούν τους εργοδότες που μας θέλουν τον καθένα μόνο του για να είμαστε εύκολη λεία, στο δάγκωμα του μισθού, των ενσήμων, των ωρών εργασίας, των υπερωριών, των νυχτερινών, της Κυριακής, των αργιών, των δώρων και των επιδομάτων.

Όταν για οποιοδήποτε λόγο αρνείσαι το επάγγελμά σου, τότε αρνείσαι την τάξη σου και περνάς στον αντίποδα της ταξικής συνείδησης και της ταξικής συγκρότησης. Στον αντίποδα της ατομικής σου συγκρότησης. Και χωρίς ατομική περηφάνεια, χωρίς ταξική περηφάνεια το πλέον πιθανό είναι να καταφύγεις στις φτερούγες του εργοδότη με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Κάτι που ο καθένας μας έχει δει στους χώρους δουλειάς και που ο καθένας μας γνωρίζει από πρώτο χέρι.

Συνάδελφοι με το σωματείο μας, πέρα από τις παραπάνω διεκδικήσεις μας -που αν τελικά κερδίσουμε θα βελτιωθεί το εργασιακό καθεστώς και θα μειωθούν αυτομάτως τα εργατικά ατυχήματα. **Πρέπει να πείσουμε τους αρμόδιους κρατικούς φορείς, ώστε ο εργοδότης να έχει άμεσες ποινικές κυρώσεις, σε περίπτωση τροχαίου εργατικού ατυχήματος και επιπλέον να πετύχουμε και την πληρέστερη καταγραφή τους.** Προτείνουμε στο Σ.Ε.Π.Ε και σε κάθε αρμόδιο κρατικό φορέα να εισηγηθεί προς τα αρμόδια υπουργεία, το έντυπο συμβάντος τροχαίου ατυχήματος που συμπληρώνεται από την Τροχαία, να περιλαμβάνει στοιχεία για το αν, τι ώρα και που εργάζεται ο παθόντας. Με αυτό τον τρόπο θα καταγράφεται αν το τροχαίο ατύχημα του εργαζόμενου δικυκλιστή συνέβη κατά τη διάρκεια της εργασίας του ή κατά την αποχώρηση ή από τη μετάβαση από αυτήν με χρονικό διάστημα μια ώρα πριν και μία ώρα μετά. Στη συνέχεια η τροχαία να είναι υποχρεωμένη να το στέλνει στις αρμόδιες υπηρεσίες, για παράδειγμα στο ΣΕΠΕ, στο ΙΚΑ και σε υπηρεσία του αρμόδιου υπουργείου. Με αυτόν τον τρόπο ο εργοδότης θα είναι αναγκασμένος να δηλώσει και αυτός με τη σειρά του το εργατικό ατύχημα.



Συνάδελφοι αυτές είναι οι κυριότερες διεκδικήσεις του σωματείου μας, του ΣΒΕΟΔ, και όπως αναφέραμε στην αρχή, η ΑΠΕΡΓΙΑ της 25ης ΜΑΗ, θα είναι η αρχή ώστε να αλλάξουμε το επάγγελμα και όχι να αλλάξουμε επάγγελμα...

**ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΧΩΡΙΣ ΕΜΑΣ ΓΡΑΝΑΖΙ ΔΕΝ ΓΥΡΝΑ & ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΚΙΝΕΙΤΑΙ**

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΜΑΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ

ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ - ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ στην ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ, 11:00, ΠΕΔΙΟ ΑΡΕΩΣ

Τρέχουμε ο καθένας μόνος του, μα είμαστε ο ένας δίπλα στον άλλον

- ☛ Ανεξάρτητα από τις καιρικές συνθήκες: βροχή/χιόνι/παγετό/αέρα/καύσιμα
- ☛ Εργαζόμενοι σε ένα επικίνδυνο περιβάλλον : δρόμοι γεμάτοι λακκούβες/επικίνδυνοι αυτοκινητιστές- ραλίστες/αδιάκοπη κίνηση/μποτιλιαρίσματα/νεύρα/πίεση/ενταση
- ☛ Πληρώνοντας από τη τσέπη μας βενζίνες, σέρβις, εξοπλισμό προστασίας
- ☛ Δουλεύοντας υπό έντονες συνθήκες άγχους, "ημι" ανασφάλιστοι ή εντελώς ανασφάλιστοι, χωρίς να πληρωνόμαστε νυχτερινά, κυριακάτικη εργασία και τις αργίες, δώρα, επιδόματα
- ☛ Συχνά με εξευτελιστικούς όρους, εκτελώντας και μια σειρά εργασιών που δεν μας αναλογούν

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΜΑΗ 2017 ΘΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΟΧΙ για να μεταφέρουμε καφέδες-φαγητά-φακέλους-δέματα-επιταγές- χρήματα...

ΟΧΙ για να κάνουμε τους κασκαντέρ και να ευχαριστήσουμε "το μεγαλόδυναμο" που είμαστε σώοι και αρτιμελείς

ΟΧΙ για να κάνουμε "θελήματα"

αλλά

ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΑΣ

να σταματήσουμε να είμαστε αναλώσιμοι- να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπειά μας να διεκδικήσουμε: Εταιρικό μηχανάκι, ένσημα βαρέα & ανθυγιεινά, ΜΑΠ, ενιαία ειδικότητα, τα απλήρωτα ένσημα & μισθούς, δώρα, επιδόματα ... ό,τι οι εργοδότες μας κλέβουν

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΜΑΗ

ΔΕΝ ΚΑΝΩ ΤΗΝ ΠΑΡΙΑ

ΑΠΕΡΓΩ

Οι φωτογραφίες είναι από την πρώτη αυτόνομη απεργία του ΣΒΕΟΔ, τον Μάρτη του 2008.

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, και όχι κατ' ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα ή περάστε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα κάθε Σάββατο μετά τις 18:00 στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6946747244.

Για τους χαί-τεκ στείλτε: info@sveod.gr ή σερφάρεται στο σαιτ μας: www.sveod.gr

